

V. Magnificat:

Sok jó dol-got cse-le- ked- tem én nék-tek, melyikért a-kar- tok

en-ge-met meg-öl-ni? (4.t.) † *

1. (Keresztvetés) †MAGASZTALJA * az én lelkem az /Urat.
2. És örvendezik az én /lelkem, * az én ödvözítő Iste/nemben.
3. Mert meglátta az ő szolgálójának alázatos/ságát,* és íme, mostantól fogva boldognak mondanak engem minden /nemzetek.
4. Mert nagy dolgot cselekedett énvelem a /Hatalmas,*és szent az ő /neve. Ant.
5. És az ő irgalmassága nemzetségről nemzet/ségre,* azokon, kik őt /félük.
6. Hatalmasságot cselekedett az ő /karjával,* szétszórta a gőgösöket szívüknek elbizakodottsága /által.
7. Letette a hatalmasokat a /székről,* és fölmagasztalta az alázato/sakat.
8. Az éhezőket betöltötte /jókkal,* és a gazdagokat üresen /küldte el. Ant.
9. Fölvette Izraelt az ő /szolgáját,* hogy ne felejtse irgalmas/ságát.
10. Miképpen megmondotta vala atyá/inknak,* Ábrahám-nak és az ő ivadéka-nak mindö/rökké.
11. (Meghajlás) Dicsőség az Atyának és /Fiúnak,* és Szentlélek /Istennek.
12. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen. Ant.

Mi Atyánk ...

VI. Könyörgés és befejezés

Pap: Az Úr legyen veletek! Hívek: És a te lelkeddel!

(Ha nem pap vezető: Uram, hallgasd meg könyörgésemet! H.: És az én kiáltásom jusson eléd!)

Könyörögjünk! Mindenható, örökkévaló Isten, aki megtetted, hogy Megváltónk testet öltson magára és a kereszthalált vállalja azért, hogy alázatosságának utánzására az emberi nemnek példát adjon: engeddd kegyes jósággal, hogy türelmes szenvedésének tanulságait magunkban megőrizzük, és megérdemeljük, hogy feltámadásában is részesek lehessünk. Ugyanazon a mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten, mindörökkön-örökké. Hívek: Ámen.

E: Mondjunk áldást az Úrnak! Hívek: Istennek legyen hála!

Pap vagy vezető: A meghalt hívek lelkei Isten irgalmából békességben nyugodjanak.

Hívek: Ámen.

VESPERÁS A SZENVEDÉS IDEJÉRE

Énekes Zsolozsma - az Esztergomi Breviárium alapján
SZENT ÁGOSTON LITURGIKUS MEGÚJULÁSI MOZGALOM 1990. / 51. old.

I. BEVEZETÉS

Isten, figyelmezz az én segítségemre! - Uram, siess megsegíteni engem!
Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek
Miképpen kezdetben vala, most és mindenkor, és mindörökkön örökké.
Ámen. - Dicséret neked, Krisztus, örök dicsőség Királya.

II. ZSOLTÁROZÁS

Én né - pem, mit tet-tem én el-le-ned? Vagy miben ártottam né-ked?

fe-lelj meg né-kem! (7.t.) *

Zsolt. 109: (A kereszten trónoló Messiás alakja.)

1. Mondá az Úr az én /Uramnak,* (leülünk) Ül az én job/bomra.
2. Míg ellenségedet számollyá /teszem * a te láb/a/idnak.
3. A te erődnek pálcáját kibocsátja az Úr /Sionból,* uralkodjál a te ellenségeid köze/pette.
4. Tenálad van az elsőség a te hatalmadnak napján a szentség /fényében,* magamból szültelek téged a hajnali csillag /előtt.
5. Megesküdött az Úr és meg nem /bánja,* Pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje /szerint.
6. Az Úr áll a te jobbod /felől,* haragja napján eltapossa a kirá/lyokat.
7. Ítéletet tesz a nemzetek kö/zött, † a holttesteket halomba /gyűjti,* összezúzza fejüket a széles harc/mezön.
8. Útja közben a patak/ból /iszik,* (felállunk) azért emeli magasra büszkén a /fejét. (Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Én népem ...

Zsolt. 110: (A Megváltó szenvedéssel szerzett új szövetség éneke.)

1. Hálát adok neked Uram, teljes /szívemből,* (leülünk) az igazak tanácsában és gyülekeze/tében.
2. Nagyok az Úrnak /művei,* ismerjék meg őket mind, akik sze/retik.
3. Főnség és ékesség az ő /művében,* és igazsága megmarad örökkön /örökké.
4. Emlékezetet szerzett csodatetteinek az irgalmazó és könyörülő

/Isten, * eledelt adott az őt f^é/l^öknek. 5. Megemlékezik az ő szövetségéről /örökké, * cselekedeteinek erősségét hirdeti az ő /népének. 6. *Hogy nekik adja a hitetlenek örök/részét, * az ő kezének műve: igazmondás és igaz ítélet.* 7. Erősek mind az ő végzése/i, † szilárdan állnak minden /időkre, * hűségben és igazságban hajtja végre /öket. 8. *Váltságot küldött az ő /népének, * megparancsolta örökké az ő szövet/ségét.* 9. Szent és rettenetes az ő /neve,* a bölcsesség kezdete az Úr f^é/lelme. 10. *Jól gondolkodnak mind, akik eszerint cselekednek, ** (felállunk) az ő dicsérete pedig megmarad örökkön /örökké.* (Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK IS/TENNEK. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Én népem ...

Zsolt. 111: (A megváltott ember élete.)

1. Boldog ember az, ki az Urat /féli,* (leülünk) az ő parancsolatait igen /kedveli. 2. *Hatalmas léssen magva a /földön,* az igazak nemzetsége megál/datik.* 3. Dicsőség és gazdagság az ő /házában,* és az ő igazsága megmarad örökkön /örökké. 4. *Az igazaknak a sötétségben világosság /támad: * Ő az Irgalmas, Könyörülő és /Igaz.* 5. Jól léssen annak, ki könyörül és szívesen /ád, † az ő dolgait igazul /rendezi,* meg nem inog az mind^ő/rökké. 6. *Örök emlékezetben léssen az /igaz,* nem fél a gonosz-hír hal/lástól.* 7. Erős a szíve, mivelhogy az Urban bí/zik, † bátor az ő /szíve,* azért nem retteg, mígnem meglátja ellenségeinek /bukását. 8. *Osztoget, adakozik a szegények/nek, † az ő igazsága megmarad örökkön /örökké, * felemeltetik a feje dicső/séggel.* 9. A bűnös látja ezt és harag fogja /el, † fogát csikorgatja és irigységben emésztí /magát, ** (felállunk) a gonoszok kívánsága semmivé /leszen. (Meghajlás) DICSŐSÉG AZ ATYÁNAK ÉS /FIÚNAK,* ÉS SZENTLÉLEK /ISTENNEK. Miképpen kezdetben vala most és /mindenkor,* és mindörökkön örökké. /Ámen.

Antifona: Én népem...

III. Olvasmány és Responzórium:

Olvasmány: Iz. 50, 6.7.

Testemet a verőknek adtam, s orcámat a szaggatóknak, / nem fordítottam el orcámat a szidalmazóktól és a reám köpdösőktől, / az Ur az én segítóm, // és tudom, hogy meg nem szégyenülök.

Közösen válaszolunk: *Istennek legyen hála.*

Vagy: *Róm 5, 8-9*

Ajánlja az Isten pedig nekünk az ő szeretetét, / mert amikor még bűnösök voltunk, Krisztus akkor halt meg értünk, / mennyivel inkább most, hogy megigazultunk az ő vérében, // megszabadulunk a haragtól ő általa.

Közösen válaszolunk: *Istennek legyen hála.*

Responzórium

Ragadd el a kard é- lé- től, ó Is-ten, az én lel-ke-met

V: S mi bennem e leg- drá-gább, az e-bek ha-tal-má-ból.

R.: ó Isten, az én lelkemet - Ragadd el...

IV. Himnusz és verzikulusz:

1. Király zászlói lengenek, - villog titkával a kereszt, - rá testben fölfeszítettet, - ki minden testet alkotott.
2. Szögekkel verve tagjai, - kinyújtva lába és keze, - itt függ a véres áldozat, - ki a megváltás ára volt.
3. A lándzsa szörnyű vashegye - itten sebezte oldalát, - vérrel és vízzel áradott - lemosni bűneink sarát.
4. Betellett Dávid jóslata, - amelyet egykor énekelt, - hirdetvén minden nép között: - „Fáján országol Istenünk!”
5. Ó fényességes drága Fa, - király vérével bíboros, - te méltó törzsről származol, - hogy érintsd szent-szent tagjait.
6. Te áldott, kinek ága közt - váltságunk díja lebegett, - te lettél teste mérlege, - s a poklot megrabolta fád.
7. Szent kérged ont jó illatot, - ízéd a nektárt győzi le, - ezer gyümölccsel boldogan, - tapsolnak győztes karjaid.
8. Üdvözlégy oltár, szent Kereszt, - melyen Ő dicsőn szenvedett, - rajtad az Élet halt halált, - s holtával szerzett életet.

Meghajolva a szent Kereszt felé:

9. Ó szent Kereszt, te egy remény, - a szenvedés szent idején - növeld a jókban javaid, - s töröld a bűnös vétkeit.
10. Háromságos nagy Istenünk, - dicsérnek téged mindenek, - kiket megvált a szent Kereszt, - vezérelj minket szüntelen! Ámen.

V: Ments meg engem, Uram a gonosz embertől!

R: Az álnok embertől szabadíts meg engem!